

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocata Olari Svetlana în numele inculpatului Nagornî Cristian și de inculpatul Porubin Igor, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în privința inculpaților

Porubin Igor Xxxx, născut la xx xxxxx
xxxx în or. XXXXXXXX, locuitor al mun. XXXXXXXX, str.
Xxxx XXXXX xxx ap. xx, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;

Nagornî Cristian XXXXXXXXXXX, născut
la xx xxx xxx în s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXXXX, locuitor
al mun. XXXXXXXX, str. XXXXX XXXXXXXX x ap.xx, cetățean
al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) Sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
09.12.2015 în baza art. 187 alin. (2), 90 Cod penal, la 3
ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării
pedepsei aplicate pentru un termen de probă de 2 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 07.06.2016 – 09.08.2016,
instanța de apel: 13.09.2016 – 14.03.2017,
instanța de recurs: 25.05.2017 – 28.06.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 august 2016, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Porubin Igor a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Nagornîi Cristian a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, inclusiv cea aplicată prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09.12.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 09 august 2016, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 27 mai 2016 până la 09 august 2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 20 aprilie 2016, între orele 03.00 – 04.00, inculpații Porubin I. și Nagornîi C., acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord, prin deteriorarea geamului, au pătruns în incinta marketului „Linela nr. 5”, str. O. Ghibu 7/2, mun. Chișinău, de unde pe ascuns au sustras din biroul administrației un procesor la prețul de 12.682 lei, iar din safeu bani în numerar în sumă de 125.254 lei, care aparțineau SRL „Moldretail Group”, cauzând proprietarului o daună în proporții deosebit de mari, evaluată la 137.836 lei.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut vina și au solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, instanța a conchis că vinovăția inculpaților este integral dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile lor în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea daunei în proporții deosebit de mari, prin pătrundere în încăpere.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul Porubin I. nu prezintă pericol pentru societate, fiind stabilite circumstanțe atenuante – acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii comise, căința sinceră, vârsta tânără la momentul comiterii infracțiunii, recuperarea integrală a prejudiciului material cauzat părții vătămate, lipsa antecedentelor penale, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă și fără izolare de societate.

La stabilirea pedepsei inculpatului Nagornîi C., instanța a ținut cont că acesta prezintă pericol pentru societate, că s-au stabilit circumstanțele atenuante – acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii comise, căința sinceră, vârsta tânără la momentul comiterii infracțiunii, recuperarea integrală a prejudiciului material cauzat părții vătămate, că s-a stabilit circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate, fiind rațională stabilirea unei pedepse în limitele sancțiunii articolului incriminat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Procurorul în Procuratura s. Buiucani, mun. Chișinău, Eugenia Zubco, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Porubin I. să fie condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, iar inculpatul Nagornîi C. să fie condamnat în baza art. 186 alin. (5), 85 Cod penal, la 7 ani închisoare.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpaților este greșit individualizată. Instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie

să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În cazul în care instanța a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz, până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică. Reducerea pedepsei trebuie să fie în raport cu numărul circumstanțelor atenuante stabilite de către instanța de judecată. Astfel, pedeapsa redusă până la minim, stabilită inculpatului Porubin I., se consideră absolut echitabilă în raport cu cumulul de circumstanțe atenuante identificate de către instanță, astfel că nu se mai impunea suspendarea condiționată a executării pedepsei, acest mod de aplicare a prevederilor Codului penal în sensul neagrării inculpatului Porubin I., fiind apreciat de către acuzare ca fiind excesiv, în raport cu gradul de pericol social al infracțiunii, valoarea prejudiciului cauzat și personalitatea inculpatului.

Este inexplicabilă aplicarea aceleiași pedepse de 4 ani și 8 luni ambilor inculpați, deși în privința lui Porubin I. au fost stabilite doar circumstanțe atenuante, iar în privința inculpatului Nagornî C. a fost reținută și o circumstanță agravantă.

În privința inculpatului Nagornî C., în baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial, i-a fost adăugat doar 4 luni din pedeapsa stabilită prin sentința din 09.12.2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău.

Inculpatul Nagornî C. nu a confirmat încrederea acordată, săvârșind în termenul de probă o altă infracțiune, împotriva patrimoniului persoanei, ceea ce confirmă insistența inculpatului în comiterea infracțiunilor contra patrimoniului.

La individualizarea pedepsei, instanța urma să pună în valoare datele ce caracterizează persoana inculpatului, și să nu-i aplice pedeapsa minimă de 4 ani și 8 luni, conform art. 186 alin. (5) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, deoarece acesta și-a educat un sistem degradat de valori sociale, nefiind angajat, activitatea infracțională fiind preferată de către acesta în detrimentul efortului fizic sau intelectual la un loc de muncă remunerat pe baze legale, iar pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, este prea blândă, care va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane.

Pedeapsa aplicată lui Nagornî C. nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, personalității lui și pericolului social pe care îl prezintă, fiind aplicată în același timp cu încălcarea prevederilor art. 78 alin. (4) Cod penal, fără a fi luată în considerare circumstanța agravantă.

Pedeapsa prea ușoară aplicată inculpaților va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, în cazul speței, nu va fi atins scopul pedepsei penale de prevenire generală și nici pe cea specială.

Pedeapsa stabilită inculpaților este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 și 78 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a

condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, infracțiunile contra patrimoniului reprezentând o pericolozitate și o frecvență sporită.

3.1. A declarat apel și inculpatul Porubin I., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă cu fixarea termenului de probă de 1 an.

Apelantul a indicat că prin stabilirea unui termen de probă de 2 ani nu au fost luate în calcul că are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv la locul de trai, de către rude, vecini, consăteni, nu ține legături cu persoanele ce sunt în vizorul poliției, la răspundere administrativă nu a fost supus, situații de conflict nu admite, se bucură de stimă și respect.

Pe parcursul anilor de studii a fost un participant activ la majoritatea măsurilor extrașcolare, a fost membru activ al ansamblului de dans modern „Speranța”, a cântat la fanfara liceului, fiind un mare pasionat de sport, obținând de nenumărate ori locuri de frunte la competițiile raionale, este o fire liniștită, reținut, omenos și sincer. Tatăl inculpatului, conform certificatului de dezabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 202069 are capacitatea de muncă de 55%, drept consecință a intervenției chirurgicale coronară efectuată de Centrul de cardiologie intervențională „Medpark”, fiindu-i înserate două stentori și necesită îngrijiri din partea rudelor apropiate.

Prejudiciul material în sumă de 137.836 lei, se considera în proporții deosebit de mari la momentul săvârșirii infracțiunii, însă potrivit hotărârii de Guvern nr. 879 din 23.12.2015, publicată în Monitorul Oficial la 25.12.2015 nr. 347-360, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pe anul 2016, în mărime de 5050 lei. Astfel, la 07.11.2016, intrând în vigoare legea respectivă, prejudiciul material urmează a fi considerat în proporții mari, astfel încât încadrarea juridică urmează a fi recalificată din alin. (5) în alin. (4) al art. 186 Cod penal.

În urma reîncadrării acțiunilor lui în alin. (4) al art. 186 Cod penal, nu există careva restricții de aplicare și a actului de amnistie.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, apelurile au fost admise, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Porubin Igor a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Nagornîi Cristian a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, inclusiv cea aplicată prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09.12.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 14 martie 2017, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 27 mai 2016 până la 14 august 2017.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că potrivit art. 126 Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite,

fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23.12.2015, privind aprobarea cuantumului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 a fost stabilit în mărime de 5050 lei.

Astfel, proporțiile deosebit de mari constituie 202.000 lei, iar potrivit materialelor dosarului, inculpații au cauzat părții vătămate un prejudiciu în mărime de 137.836 lei, ceea ce constituie potrivit modificărilor operate, prejudiciu în proporții mari.

Conform art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi și reieșind din modificările operate în legea penală, prin legea 207 din 29.07.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 369-378 din 28 octombrie 2016, acțiunile inculpaților urmează a fi recalificate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții mari.

Totodată, solicitarea inculpaților despre aplicarea în privința lor a prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, este neîntemeiată.

Or, în speță nu sunt întrunite condițiile stabilite de art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că ei au recunoscut vina, se căiesc sincer de cele comise, că inculpatul Porubin I. anterior nu a fost judecat, iar inculpatul Nagornîi C. anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului Porubin I. este posibilă fără izolare de societate, iar a inculpatului Nagornîi C. este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Or, inculpatul Nagornîi C. prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, a fost condamnat în temeiul art. 187 alin. (2), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată și fixarea unui termen de probațiune de 2 ani. Astfel, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra necesității stabilirii unei pedepse privative de libertate pe un termen de 5 ani inculpatului Nagornîi C. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea

neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, rezonabil de a-i aplica pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare.

5. Avocata Svetlana Olari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința inculpatului Nagornîi C. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal să fie încetat în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.M.

Recurenta a invocat că inculpatul a recunoscut vinovăția, iar prejudiciul material cauzat SRL „Moldretail Group” a fost restituit integral, astfel, careva restricții de aplicare a actului amnistiei față de el nu sunt.

Instanța de apel a ignorat prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10 din Legea amnistiei.

Potrivit art. 57 Cod penal, a manifestat căință activă în ședințele de judecată, și-a cerut iertare de la partea vătămată, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii indicând asupra tuturor circumstanțelor cauzei, a restituit integral prejudiciul cauzat în urma infracțiunii.

Infracțiunea comisă de inculpat a fost până la 29.07.2016, sunt întrunite condițiile stabilite de art. 1 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, nu cade sub incidența art. 10 al aceleiași legi, recunoaște vinovăția, regretă și se căiește sincer de cele comise, prejudiciul este restituit.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) și 12) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Porubin I., în care solicită casarea parțială a hotărârilor pronunțate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința sa, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, să fie încetat în temeiul art. 1-2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia unor categorii de persoane, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.M.

Recurentul a indicat că a recunoscut vinovăția integral, se căiește sincer de cele comise, a acordat ajutor la descoperirea infracțiunii comise, prejudiciul material cauzat părții vătămate l-a restituit total, este prima dată tras la răspundere penală, tatăl său este bolnav și necesită îngrijiri. Reprezentantul SRL „Moldretail Group” a confirmat lipsa pretențiilor de ordin material, anexând în acest sens și certificatul prin care se confirmă că prejudiciul material a fost integral recuperat și nu are careva pretenții.

Judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedură simplificată reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției se consideră contribuire activă la descoperirea infracțiunii, motiv pentru care restricții de aplicare a actului amnistiei nu sunt.

La fel, termenul de probațiune de 5 ani, stabilit de instanța de apel, este o pedeapsă prea aspră, nefiind luate în calcul că are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, nu ține legături cu persoanele ce sunt în vizorul poliției, la

răspundere administrativă nu a fost supus, situații de conflict nu admite, se bucură de stimă și respect, în privința lui urmând a fi aplicată pedeapsa penală condiționată cu stabilirea termenului de probă de 1 an.

Instanța de apel s-a pronunțat eronat asupra imposibilității aplicării actului amnistiei, deoarece nu ar manifesta căința activă prevăzută de art. 57 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 13) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul avocatei Svetlana Olari este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) și 12) Cod de procedură penală, iar cel al inculpatului Porubin I. pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 13) Cod de procedură penală, care prevăd mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii

penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, că a intervenit o lege mai favorabilă condamnatului și care ar fi aceea, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Rezultă, că recursurile menționate nu îndeplinesc cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpaților, consecințele grave ale faptei comise de ei și gradul sporit de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, 85 alin. (1) și (3), Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei,

condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Totodată, soluția instanței de apel de neaplicare a actului de amnistie față de inculpați coroborează cu prescripția din art. 2 alin. (1) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016, potrivit cărei procesul penal încetează la faza de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pentru care ***prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.***

Or, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, în baza căreia au fost condamnați inculpații, ***prevede în calitate de pedeapsă principală maximă 10 ani închisoare***, motiv pentru care aplicarea actului amnistiei nu este posibilă în cazul inculpaților.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere

probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5., 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Olari Svetlana și de inculpatul Porubin Igor Xxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în privința inculpaților Nagornii Cristian XXXXXXXXXXXX și Porubin Igor Xxxx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco